



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2162/23
27.2.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Весне Павловић-Нинковић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Милош Пајчин, адвокат из Београда, улица Винодолска бр. 9, против тужене “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд, улица Краљице Марије бр. 3, и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Марковић, адвокат из Панчева, улица Војводе Радомира Путника бр. 2, ради утврђења и исплате, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 634/22 од 27.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 634/22 од 27.12.2022. године, у ставу првом изреке, у односу на туженог ББ, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиље и утврђује да је тужила по основу стицања у браку са друготуженим ББ власник:

-1/2 идеалног дела катастарске парцеле бр. ... КО ... – део 7, уписан у Лист непокретности бр. ... КО ... – део 7 код РГЗ СКН ...;

-1/2 идеалног дела породичне стамбене зграде бр. 1 изграђене на катастарској парцели бр. ... КО ... – део 7;

-1/2 идеалног дела породичне стамбене зграде број 2, изграђене на катастарској парцели бр. ... КО ..., део 7;

-1/2 идеалног дела помоћне зграде број 3, изграђене на катастарској парцели број ... КО ..., део 7;

-1/2 идеалног дела помоћне зграде број 4, изграђене на катастарској парцели број ... КО ..., део 7;

-1/2 идеалног дела катастарске парцеле број ... КО ..., део 7, уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... – део 7 код РГЗ СКН ...;

-1/2 идеалног дела породичне стамбене зграде број 1, изграђене на катастарској парцели број ... КО ..., део 7;

-1/2 идеалног дела помоћне зграде – део број 2, изграђене на катастарској парцели број ... КО ..., део 7;

-1/2 идеалног дела катастарске парцеле број ..., уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... – део 2 и

-1/2 идеалног дела зграда осталих индустријских делатности број 1, површине у габариту 439 м2, изграђена на катастарској парцели број..., што је друготужени ББ дужан да призна, док се **ОДБИЈА**, као неоснована жалба тужиле у односу на првотужену “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд и у том делу се **ПОТВРЂУЈЕ** став први изреке ожалбене пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 634/22 од 27.12.2022. године, у ставу другом изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиле и **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** првотужена “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд да јој, као власнику 1/2 идеалног дела непокретности из става првог изреке, исплати износ од 3.499.982,00 динара, који износ је тужена првог реда неосновано примила извршењем путем продаје предметних непокретности које су својина тужиле, са законском затезном каматом од 26.03.2014. године, па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писмеменог отправака пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Панчеву П 634/22 од 27.12.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** првотужена “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд, да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 643.850,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана наступања извршности па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ првотужена “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд, да тужили на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 99.300,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву П 634/22 од 27.12.2022. године, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у браку са друготуженим власник 1/2 идеалног дела непокретности ближе описане у том ставу, што су тужени дужни признати. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд да јој, као власнику 1/2 идеалног дела непокретности из става првог изреке, исплати – врати суму у висини од 3.499.982,00 динара, који износ је тужена првог реда неосновано примила извршењем путем продаје предметних непокретности које су својина тужиле, са законском затезном каматом од 26.03.2014. године, па до исплате, као и да тужени тужили надокнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке утврђено је да свака странка сноси своје трошкове.

Благовременом жалбом тужила је побијала ову пресуду из свих законом

прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду, испитао је побијану пресуду, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку, наставши да је жалба тужиље делимично основана.

У поступку доношења првостепене пресуде није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тач 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити друге повреде поступка које би могле бити од утицаја на њену правилност или законитост. Супротно наводима жалбе тужиље ожалбена пресуда је јасна и садржи разлоге о битним чињеницама, те постоји сагласности између изнетих разлога у образложењу побијане пресуде и садржине исправа чију доказну снагу је ценио и првостепени суд, те побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку "Привредна банка" а.д. Панчево, правни претходник тужене "Банке Поштанска штедионица" а.д. Београд, је дана 05.08.2010. године, као извршни поверилац поднела предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника, овде друготуженог ББ за износ дуга од 2.216.127,72 динара. По поднетом предлогу Основни суд у Панчеву је дана 03.08.2010. године, донео решење Ив.бр. 38048/2010 којим је одредио предложено извршење на основу веродостојне исправе- менице. На основу тог решења извршен је упис забележбе код Службе за катастар непокретности у Панчеву, на непокретностима које су биле уписане на извршног дужника ББ. Дана 21.06.2013. године, тужила је поднела приговор против наведеног решења тражећи да се прогласи недопуштеним наведено извршење јер има сусвојинска права на непокретностима као супруга извршног дужника ББ са 1/2 идеалног дела. Решењем од 23.07.2013. године, тужила је упућена да у року од 15 дана покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на непокретностима уписаним у Листу непокретности бр. ... КО ... – део 7, бр. ... КО ... – део 2, непокретности саграђене на парцели топ бр. ... КО ... у 1/2 идеалног дела, недопустиво. Извршни поступак против извршног дужника је настављен 24.03.2014. године, када је Основни суд у Панчеву донео закључак о намиреном према коме деобну масу у поступку представља новчани износ од 10.802.663,00 динара, и тај износ је добијен продајом непокретности извршног дужника уписаним у Лист непокретности бр. ... КО ... – део 7 и Лист непокретности бр. ... КО ... – део 2. Дана 07.07.2014. године, Основни суд у Панчеву је донео решење Ив.бр. 38048/2010 којим се закључује извршни поступак. Друготужени је наведене непокретности стекао током трајања брака са тужиљом али и наслеђивањем од својих предака, а да је претходно тужила током трајања брака са туженим учествовала са најмање 1/2 дела у стицању предметне имовине. Друготужени као јемац-платац пристао је да одговара повериоцу – првотуженој као главни дужник за целу обавезу, те је првотужена у свему у складу са цитираним законским одредбама захтевала њено испуњење због чега је и покренут извршни поступак. Током извршног поступка који се водио пред Основним судом у Панчеву под Ив.бр. 38048/10 трећа лица ВВ, ГГ и ДД сви из ..., су излицитирали највећу цену, непокретности су им додељене, а затим након што су уплатили излицитирану цену, непокретности су им предате у posed, на основу чега су они и исходовали упис у катастар непокретности као носиоци права приватне својине, па су одлуком државног органа на оригинаран начин стекли својину и савесни

су држаоци тих непокретности.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиле неоснован јер га није могуће усвојити и утврдити њено право својине у 1/2 дела на предметним непокретностима, јер би то смањило својински део трећих лица која су у извршном поступку на оригинаран начин стекли право својине над предметним непокретностима и савесни су држаоци истих непокретности. Осим тога првостепени суд је нашао да је недвосмислено утврђено да је друготужени предметне непокретности стекао током трајања брака али и на основу оставинског решења тада Општинског суда у Панчеву, односно наслеђивањем иза свог покојног оца, а што сагласно одредби члана 168 Породичног закона представља његову посебну имовину. Тужилца је доказала да је током трајања заједнице живота имала улагања у имовину друготуженог али како је иста, због начина стицања, представљала његову посебну имовину, тужилца није стекла право на стицање удела у својини друготуженог посебно имајући у виду да наведено није било легализовано. Како је извршни поступак покренут и спроведен у складу са законским одредбама, на основу чега су трећа лица стекла право својине на предметним непокретностима и уписали се као титулари наведеног права у јавним књигама, то је тужбени захтев тужиле у том делу одбијен, иако је друготужени признао тужбени захтев, па је сходно члану 176 Породичног закона, члана 3 Закона о парничном поступку, члана 50, 77, 131, 81, 545 Закона о извршењу и обезбеђењу одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде. Одлуку у ставу другом изреке ожалбене пресуде првостепени суд је донео наставши да је првотужена приликом наплате свог потраживања, а за које је као јемац-платац својевољно био обавезан друготужени, поступао у свему у складу са претходно цитираним законским одредбама те да у конкретном случају нема услова примени одредби члана 210 ЗОО, с обзиром на то да је током поступка утврђено да је тужбени захтев тужиле у првом ставу неоснован, односно тужилца никада није имала право својине на предметним непокретностима, које је друготужени стекао током трајања брака са тужилцом, али као своју посебну имовину.

Оцењујући наводе жалбе, овај суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али да је на тако утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право и извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда.

По оцени овога суда одлука првостепеног суда из става првог изреке ожалбене пресуде којим је одлучено о захтеву тужиле за утврђење сусвојине на непокретностима која је стечена у браку у односу на туженог другог реда ББ се не може прихватити као правилна. Наиме, погрешан је закључак првостепеног суда да је тужбени захтев у том делу у односу на туженог другог реда неоснован, јер би то смањило својински део трећих лица која су у извршном поступку на оригинаран начин стекли право својине на предметним непокретностима и савесни су држаоци истих непокретности, посебно код чињенице да је првостепени суд током првостепеног поступка утврдио да су непокретности стечене током брака тужиле и друготуженог закљученог 1995. године, и да су током брака заједнички стицали и заједнички улагали у предметне непокретности, с тим да је учешће и вредност улагања тужиле у објекат бр. 1 на катастарској парцели бр. ... било 68% у односу на укупну вредност непокретности, у објекат број 2 на катастарској парцели бр. ... улагање тужиле је било 100%, у објекат

који се налази на парцели ... постојеће улагање тужиље је било 80%, у изградњи шупе постојеће улагање тужиље је било 50%, у изградњу гараже постојеће улагање тужиље је било 100%, те да укупна улагања тужиље у објекте на парцелама ... и ... износи 150.535,95 евра, што у динарској противвредности износи 17.769.940,95 динара. Првостепени суд је правилно утврдио да су укупна улагања тужиље била више од 1/2 идеалног дела наведених непокретности. Стога по оцени овога суда се не могу прихватити разлози првостепеног суда за одбијање дела тужбеног захтева из става првог изреке у односу на друготуженог ББ, да је друготужени право својине на предметним непокретностима стекао током трајања брака са тужиљом, али као своју посебну имовину, будући да на основу изведених доказа током првостепеног поступка такав закључак не произлази.

По налажењу Апелационог суда, побијана пресуда у делу којим је одбијен захтев тужиље за утврђење удела у стицању брачне тековине према првотуженој “Банка Поштанска штедионица “ а.д. Београд супротно жалбеним наводима тужиље, није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. јер нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Полазећи од утврђеног чињичног стања да су непокретности, ближе наведене у ставу првом изреке пресуде, стечене током трајања брака тужиље и туженог другог реда, то је правилна одлука првостепеног суда којом је према туженој првог реда “Банка Поштанска штедионица “ а.д. Београд одбио као неоснован тужбени захтев за утврђење права своине по основу стицања у брачној заједници са друготуженим ББ, јер се ради о интерном односу брачних другова, те првотужена није пасивно легитимисано лице по овом тужбеном захтеву.

Даље полазећи од чињенице, да циљ извршног поступка није да се извршни поверилац намирује из имовине трећих лица и у случају када је извршни поступак окончан у току трајања парничног поступка по излучној тужби, тада титулар права које спречава извршење има право да од извршног повериоца захтева оно што је примио извршењем у смислу одредби члана 50 и 81 став 5 Закона о извршењу и обезбеђењу, то из тих разлога, овај суд, као другостепени налази да је основан тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена “Банка Поштанска штедионица” а.д. Београд да јој као власнику 1/2 идеалног дела непокретности врати суму у висини од 3.499.982,00 динара, што представља половину суме од 6.999.964,00 динара, коју је тужена првог реда примила извршењем путем продаје предметних непокретности која су сусвојина тужиље, све са законском затезном каматом од 26.03.2014. године. Стога тужилца има право да, након утврђења свог права својине на предметним непокретностима, постави облигациони захтев којим ће захтевати да суд обавезе извршног повериоца као туженог првог реда да му врати 1/2 онога што је примио извршењем и накнади трошкове извршног поступка, а све у смислу одредбе члана 81 став 5 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Из тих разлога, овај суд је применом члана 390 и 394 став 1 тачка 3 и 4 ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

Применом члана 165. став 2. ЗПП, преиначена је одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка, садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, тако што је обавезана тужена првог реда (која је спорила тужбени захтев, за разлику

од туженог другог реда који је признано тужбени захтев) да тужиљи као стварне и нужне трошкове исплати укупан износ од 643.850,00 динара, у складу са успехом странака у спору и висином тужбеног захтева са којим је успела у спору. Потребан трошак тужиље у овом поступку односи се на састав тужбе и три образложена поднеска по 22.500,00 динара, заступање од стране пуномоћника адвоката на једанаест одржаних рочишта по 24.000,00 динара, и на девет неодржаних рочишта по 12.750,00 динара, састав жалбе 45.000,00 динара, трошкове вештачења у износу од 50.000,00 динара, таксе на тужбу 58.800,00 и таксе на одлуку у износу од 66.300,00 динара, а све у складу са важећом АТ и ТТ у време пресуђења.

Применом члана 165. став 1. ЗПП, обавезана је тужена првог реда да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 99.300,00 динара, који трошкови обухватају износ од 33.000,00 динара, на име састава жалбе, и износ од 66.300,00 динарај, на име таксе на жалбу, будући да је тужиља успела у поступку по жалби.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

